

[: U těch Vítků v zahradě :]
ščepuje tam šohajiček
dvě mišenský jabloně.

Oščeponal jednu, dvě,
pro Františku, pro sebe,
by se měla čem těšiti,

dyž on bude na vojně.

2293.

Ze Štěpánova u Olomouce

Od výcho-du k zá-pa-du ho - re ze - le - na - jí, šče - pa - no - včí mláden - ci pa - nen si hle - da - jí.

Od východu k západu
hore zelenají,
ščepanovčí mládenci
panen si hledají.

Vítková ho budijó:
Staň, Jozefku, domů,
klekaničko zvonijó,
řezat sekaninu.

Ešče se k ní obrátil,
a dal jí hubičku:
Jakpak tě mám opustit,
červený hřebíčku.

Ten Jozefek ten ju má,
ten ju sobě našil,
u tech Vítků na sadě
bílý den ho zašil.

A nechť zvoní, jak zvoní,
já domů nepudu,
sekaničky dosti mám,
sekati nebudu.

Ten červený hřebíček
květe jak ten bílé,
jakpak tě mám opustit,
můj synečku milé.

2294.

U tech Dvorských na ro - ho, vi - sí tam mí - šek tva - ro - ho.

U tech Dvorských na roho,
visí tam míšek tvaroho.

Kdo tém míškem zatočí,
ten si Jenóčko vzít musí.

2295.

Z Jankovic

Přaďte, přaďte, přaduleny,
bude zítra mráz,

uvážeme šest pacholků
na jeden provaz.

2296.

Ze Zašové

Pro - vázky krú - tí - me, ga - lá - ny lú - dí - me, a - by o - ni při - šli a ne - by - li py - šní.

Provázky krutíme,
galány lúdíme,
aby oni přišli
a nebyli pyšní.

a i ty, Jozefku,
při jeď na oščepeku.

S pece ťa shodilo,
žebra ti zlomilo,
a sem na tu přístvu
tebú dohodilo.

A i ty, Janičku,
při jeď na koničku,

Aby ťa tam pchalo,
aby ťa tam džgalo,
místa ti nedalo,
s pece ťa shodilo.

Na den sv. Lucie nepřede se. Hospodyň jedna dělala si z toho smích pravíc: Lucka pucka, jenom přeďte, a přinutila čeled svou ku předení. Leč svatá Lucia přišla prý a nasykala té rouhatelkyni neřádu do hlavy, že ji po celý rok bolelo. Když ale sobě umysliuši na rok v den sv. Lucie nepředla, přišla opět sv. Lucie a neřád ten jí z hlavy vybrala, načež ona ozdravla. O jiné ženě vypravují, na oči za příčinou tou krhavé, že přadla na den sv. Lucie. I zjevila se jí sv. Lucie a přinesla jí špich plný vřeten: Jsi-li taková přadlena, napřed mně do rána na všecka ta vřetena; stane-li se to, tedy ti zrak vrátím. Po dlouhých rozpacích a bázněch napřadši potáček, z něho na všecka vřetena rozmotala. Na druhý večer v týž čas přišla sv. Lucie a spatřivši práci tu odebrala vřetena a zrak jí navrátila. Pro upamatování na příhodu tu prý se nepředě na sv. Lucii.